

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Ex epistola Xenophontis ad Sotiram

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

πρὸς Κρίτωνα ἑπιστολῆς.

EX EPISTOLA XENOPHONTIS

AD CRITONEM.

Stob. Ser. ὁποῖος π- ναὶ χη εἶ τῆς πατέρας πρὸς τὴν κεννα.

ΕΥ γὰρ ἴαθι Σωκράτην πρὸς ἡμᾶς πολ- λάκις εἰπόντα, ὅτι οἱ τῶν υἱῶν ἵνα πολλὴν μὲν ἔχουσιν ἕσσαν φρονήζοντες, ἵνα δὲ καλοὶ κα- γαστοὶ γίνωνται ἀμελοῦντες, ἴσον πεπόνθασι τοῖς ἵπποσφῶσι, καὶ τὰ μὲν πολεμικὰ ἐδιδά- σκασιν, ἑφύω δὲ παμπόλῃν παρεχόμενοις. ἔ- τω γὰρ ποτιέρις μὲν τοῖς ἵπποις χησονται, ἀ- πείρις δὲ ὡν χη. εἶ γὰρ ἵππου δρετῶν, ἔτι μὲν δὲ ἄρκιαν, τὴν δὲ πόλεμον δὲ πολμίαν καὶ ἐμ- περίαν. τὰ αὐτὰ δὲ οὐκ ἀμαρτάνειν καὶ τῆς γὰρ πολλῶν κτωμένων τοῖς υἱῶν, αὐτῶν δὲ μὴ ὀπιμελομένων, ἀ γὰρ κεκτήσονται, πολλὰ ἄ- ξια νομιθήσονται, αὐτοὶ δὲ ὀλίγοι. πρὸς ἡμᾶς δὲ ὁ φυλάκων τὴν κληθέντος ἀξιωματώτερον εἶ. καὶ οἶνω δὲ εἰ μὲν πᾶσα πολλοὺς ἄξιον ἔπιδει- ξας, καὶ ὀλίγα κατὰλίπη, πολλὰ ἔδωκε. γνώ- μη γὰρ ἢ πλείω ἢ ἐλάττω γὰρ, ἀγαθὴ μὲν ἐμ- μετρα, ὀκμελὴ δὲ καὶ ἀπαυδύτω, ὀλίγα. σὺ δὲ σὺ δὲ πλείω τῶν ἀναγκαίων παρέχῃς, ἀ τοῖς μὲν δὲ παυδύσεως ἴσον ἀναγκαῖα καὶ πλε- οσια νομίζονται. τοῖς δὲ ἀμαρτάνειν δὲ μὲν ἀλγιστὸν τὴν ἄρκος ὀκλύς, πῶ δὲ πρὸς τὸ μέλλοντος δις- ελπίσται οὐ μφοῖ.

SCIAS frequenter ad nos dixisse Socra- tem, quod illi, qui liberis suis de multis facultatibus prospiciunt, ut autem boni ac egregij euadant, negligunt; simile quid agant equos alentibus, qui bellicos ad usus eos non instituunt, & multum pabuli exhibent. Sic enim equos habituri sunt pinguiore, sed eorum, quæ prestare oportebat, imperitos. Nam equi virtutem ac laudem non incorpulentia, sed audacia peritiaque bellici usus, sitam esse. Eodem modo & illos peccare, qui filiis multos agros comparant, ipsosmet vero negligunt. Nam prædia magni pretij æstimationem habebunt, ipsi viles erunt: quum oporteat e contrario custodientem re possessa lōge maioris esse dignitatis ac pretij. Quamobrem si quis filium suum magni pretij hominem effecerit, quamuis paucas opes ei relinquat, multa tamen largitus est. Animus enim facit, ut res vel multa, vel pauca adpareat. quippe animo bono, quidquid possidet, moderatum est: rudi autem & recte non institu- to, exiguum. Tu vero non plura, quam necessitas postulat, das filiis tuis; quæ sane recta institutione vtentes, ut necessaria, sic satis esse sibi copiosa existimant: imperitis vero præsentem quidem corporis mole- stiam remittunt, at futuri temporis exspe- ctationem metu plenam non imminuunt.

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

πρὸς Σώτηρα ἑπιστολῆς.

EX EPISTOLA XENOPHONTIS

AD SOTIRAM.

Stob. Ser. σύγκρισις ζωῆς ὁ θανάτου. τὸ πάντων, τὸ ἀριστὸν θμὸν τὸ εἶναι φέρων τῆ μὴ ὁμοίω τῆ πει- ραί ἢ ἀρ- ρωτίε. τὸ ἐστὶν ἔ

ΕΜΟΙ δὲ δοκῆς, ὡς Σώτηρα, ἔτε ὁ θάνατος ἀγρὸν, ἔτε πικρὸν εἶ. ὅρος δὲ ζωῆς, οὐχ εἰς τὸ πύτων, ἀλλὰ εἰς τὸν φέρων τὸ μὴ ὁμοίον τῆ γνέσεως, * τῆ ἰαμὴ ἢ ἀρρωτίε. πῶ δὲ πρὸς φασιν ποτὲ μὲν ἀγρὸν ἔσαν, ἐφέλκεα δὲ θάνατον, τὸ ποῦ δὲ καλῶ καὶ πρὸς πῶ δὲ.

MHI vero mors ipsa nec turpe quid- dam, nec honestum esse videtur: sed tantum esse vitæ terminus, non idem omnium, inæqualitatem annorum ferens ex dissimilitudine ipsius ortus, & pro ratione roboris aut infirmitatis: occasionem vero nõnumquam turpem, interdum pulchram ac decoram, homini mortem ad- trahere.

EK

Ex eadem Epistola.

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Ne quidem mortis causa tantum lu-
ctum excogitare conuenit, quum scias,
initium viae mortalium existimari debe-
re natiuitatem; finem vero, mortem. Est
autem mortuus, quod cuius etiam inuito
contingit: praclare vero mortuum esse,
hominis voluntarij, & ut conuenit institu-
ti, opus est. Beatus est igitur † Gryllus, &
quicumque non longissimam, sed cum
virtute coniunctam vitam eligit: etsi breue
tempus aetatis Deus ei concesserit.

† Is Xenopho-
phides fuit
filius, ce-
sus in pra-
lio ad Man-
tineam.

Α Αλλ' οὐτε ἐπὶ θανάτῳ παρορμητικῶς Stob. Ser.
τον πένθος ἀρέσθαι· ἐπιταμνῶν, ὅτι ὁδοῦ παρηγο-
αῖ, θεοπίνης χεῖρ νομίζαν δ' ἐχέω μὲν γυε-
σιν, τέλος δ' ἰθάνατον. ἀπέθανε δ', ὅσῳ αἰ καὶ ὁ
μὴ θέλων ἔπαθε· ὃ δ' καλῶς, ἐκόντος τε ἔργον,
καὶ αἰ χεῖρ παρορμητικῶς. μακάριος οὖν δὴ
Γρύλλος, καὶ ὅστις οὐδ' μήκιστον ἐλόγημος τῆ
βίου, ὃ δὲ μὲν δ' ἀρετῆς, καὶ εἰ βραχυὸν οἱ ἔδω-
κεν αἰῶνα ὁ θεός.

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΛΑΜΠΡΟ-
κλέα ἐπιστολῆς, ἣν ὅσοι ἄλλοι τῶν Ξενοφάνει ἀναπήρασι.

EX EPISTOLA XENOPHONTIS AD
LAMPROCLEM, QUAM ALII
Xenophani adscribunt.

PRIMUM Socratis admirabilem doctri-
nam adprobare debes, qui diuitias ex
usu metiri iubebat. Non enim immensas
possessions, diuitias vocabat; sed tantum,
quantum requiritur ad usum decentem.
Monebat autem, ne in his iudicio fallere-
mur. Illos enim, quos diximus, reuera diui-
tes; reliquos, pauperes adpellabat: & incu-
rabili paupertate laborare dicebat, quod
animi esset imbecillitas, non possessionis.

ΠΡΩΤΟΝ γὰρ αἰ δέξατο Σωκράτους Stob. Ser.
ἡρώφους δίδαγμα, πλοῦτον μέγαν ἀεὶ σω-
χρήσθαι· ἃ γὰρ ἔφη Σωκράτης εἶναι τὸ ὑπὸ μέτρον φροσύ-
κτῆσιν πλεῖστον, ὃ δ' ὅσοις παρορμητικῶς χεῖραται
ἔπειτα δ', τῶν μὴ ἀφαιρῶν τῶν γὰρ ὄντι
τούτοις [κεκλήσθαι] ἀπόρου, τοῖς δ' ἀπὸ πείνης
ταῖς ἀπεκείλει, καὶ αἰάτων ἀλοῖς ἔφασκε πείναι
πένεσθαι. ψυχῆς γὰρ εἶναι τὸ ἀρρώσημα, ἐκλή-
σεως.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

ADREN.

AD
C
ΛΕ
ΧΡ
ΣΥΝΤ
ΟΗΤΙΚ
ἐν παιδί
τῶν αὐτῶν
μαχόμε
βειον, παρ
παιδείας
Κερίσ
Καρία
Ἑλλήνας
περίφα
τῶν Βα
πλίως Α
χρημάτων
Κόρος
† Ασί
ἔλασιν, ἰμ
Καμ
κίω, καὶ
παιδείας τ